

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **K. S.**

oskarżonego z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 marca 2026 r.

wniosku obrońcy,

o zasądzenie zwrotu kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym,

na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz K. S. kwotę 1200 (tysiąca dwustu) zł tytułem zwrotu kosztów obrony poniesionych w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy postanowieniem z 15 lutego 2023 r., oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez prokuratora od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z 8 grudnia 2021 r., sygn. akt VII Ka 916/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z 7 maja 2021 r., sygn. akt XVI K 1319/19.

Obrońca z wyboru oskarżonego, adw. M. K. złożył 12 marca 2026 r. do Sądu Najwyższego wniosek o zasądzenie kosztów udzielonej wymienionemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym w wysokości półtorakrotności stawki

minimalnej wynikającej z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (k. 50, akta SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy jest częściowo zasadny.

Zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego wyłącznie przez oskarżyciela publicznego, koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym (art. 637a k.p.k.).

W postanowieniu kończącym postępowanie kasacyjne w niniejszej sprawie rozstrzygnięto o kosztach sądowych za to postępowanie, jednakże nie rozstrzygano o całości kosztów procesu, które z mocy powołanych wyżej przepisów ponosi Skarb Państwa. Z art. 626 § 2 k.p.k. wynika bowiem, że niezamieszczenie rozstrzygnięcia choćby o części kosztów procesu może skutkować wydaniem orzeczenia uzupełniającego w tym przedmiocie. Nie ulega natomiast wątpliwości, że do kosztów procesu zalicza się uzasadnione wydatki stron z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Jak wynika z akt sprawy, ustanowiony z wyboru adw. M. K. sporządził w imieniu oskarżonego wyłącznie odpowiedź na kasację prokuratora, a zatem wysokość jego wynagrodzenia za czynność dokonaną przed Sądem Najwyższym określa § 11 ust. 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2026 r, poz. 215).

Odnosząc się natomiast do żądania obrońcy zasądzenia kosztów udzielonej oskarżonemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym w wysokości półtorakrotności stawki minimalnej należy wskazać, że w sprawie niniejszej nie ujawniały się okoliczności uzasadniające zwiększenie stawki minimalnej, o jakich mowa w § 15 ust. 3 rozporządzenia. W tym przepisie wskazano, że opłatę ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, jeśli uzasadnia to: niezbędny nakład pracy adwokata szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawieniectw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu

polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu (pkt 1); wartość przedmiotu sprawy (pkt 2); wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie (pkt 3); rodzaj i zawartość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności (pkt 4).

Żadna z powyżej wskazanych okoliczności nie wystąpiła w tej sprawie. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy, niemniejszej sprawy chociaż liczącej w sumie 17 tomów, nie sposób zaliczyć do szczególnie zawiłych, trudnych wymagających ponadprzeciętnego zaangażowania zważywszy, że prokurator w kasacji podniósł zaledwie dwa zarzuty dotyczące naruszeń prawa procesowego (art. 7 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]